

tober 1862 hjemlede Ret til at benytte sin egen Sognekirke, hvilket Forslag, saaledes som den ærede Rigsdagsmand fremskillede det, er knyttet til Ændringsforslaget under Nr. 1, idet en Kirkebygning eller Bedesal efter dette ikke længere skulde være nødvendig. Jeg maa under alle Omstændigheder antage, at det ikke er heldigt at optage en saadan Bestemmelse, thi det kunde kun medføre mangfoldige praktiske Vanskeligheder, naar hvert enkelt Medlem af en saadan Menighed skulde have Ret til at benytte sin egen Sognekirke, uagtet han hørte til et større Samsund, men efter den Maade, hvorpaa det ærede Medlem har udtalt sig og har sat dette Forslag i Forbindelse med Ændringsforslaget under Nr. 1, maa jeg antage, at det ikke vil være nødvendigt nærmere at gaae ind derpaa. Vi ville vistnok, hvad ogsaa den ærede Rigsdagsmand nærede Haab om, høre en Udtalelse fra den høitærede Kultusminister, thi det, der ligger ham og mig, samt utvivlsomt ogsaa det høie Things Fleertal paa Hjerte, er at faae denne Lov ud. Om den da ogsaa for den Eine eller den Anden kan lade Noget tilbage at ønske, maae vi Alle samles i det Haab, at vi ved denne Heilighed maae faae en saa stor Udvidelse af den kirkelige Frihed, som det er muligt at opnaae.

**Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:** Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) var fuldkommen paa rette Spor, naar han forudsagde, at jeg ikke paa nogen Maade kunde gaae ind paa en Bestemmelse som den, der indeholdes i det af Udvalgets Fleertal under Nr. 4 stillede Ændringsforslag, eller som den, der indeholdes i Lovforslagets ved 2den Behandling vedtagne § 1 om, at der kan danne sig en Frimenighed om andre end om tjenstledige Præster. Jeg opfattede ogsaa hans Optrængen saaledes, at han antog det for en ligefrem Følge af mine tidligere Udtalelser, at Vedtagelsen af de af ham med 14 andre ærede Medlemmer stillede Ændringsforslag vilde bevirke, at jeg maatte nægte min Medvirkning til, at Lovforslaget kunde komme ud som Lov. Jeg skal altsaa indskrænke mig til den aldeles

bestemte Udtalelse, at Betingelserne for, at jeg kan medvirke til, at dette Udkast bliver til Lov, for det Første er den: at Ændringsforslaget under Nr. 2 om, at Ordene: „eller en til dette Niemed ordineret Mand“ udgaae, bliver vedtaget; dernæst, at det af Udvalgets Fleertal stillede Ændringsforslag under Nr. 4 forkastes, og endelig, at de 2 af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) med flere stillede Ændringsforslag under Nr. 1 og 5 ligeledes forkastes. Vedtagelsen af Ændringsforslaget under Nr. 2 er altsaa den første Hovedbetingelse for, at jeg i Genhold til mine tidligere Udtalelser kan love min Medvirkning til, at en saadan Lov kommer ud. Vedtagelsen af det af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) med 14 andre ærede Medlemmer under Nr. 3 stillede Ændringsforslag om en Tilføielse til § 1, maa jeg ansee for at ville medføre en Forbedring i Loven; men paa den anden Side er jeg ogsaa tilbøielig til at slutte mig til den Anskuelse, som nylig blev udtalt af Udvalgets ærede Ordfører, hvorefter en saadan Mhindighed som den, der her adtrykkelig i Lovsform gives Regjeringen, maa være en naturlig Conseqvent af de Foranstaltninger, som maae træffes, til ved Dom at see det paaklagede Forhold paakjendt. Jeg troer, den hører til de præventive Foranstaltninger, som Regjeringen maa have Magt til at træffe, naar der anstilles offentlig Undersøgelse med den Hensigt at faae Vedkommendes Forhold afgjort og mulig straffet ved Dom; men jeg kan ikke nægte, at det vilde være mig hjært, hvis en saadan Bestemmelse udtrykkelig kom ind i Lovudkastet, da det ialtsald vilde gjøre Sagen aldeles utvivlsom.

**Thorah:** Grunden, hvorfor jeg tager Ordet ved denne Behandling, er den, at jeg ønsker at motivere min Afstemning, idet jeg vel kan slutte mig til det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, forsaavidt det medfører en virkelig Forbedring i det foreliggende Lovudkast, medens jeg dog paa den anden Side ikke, selv om dette Forslag vedtages, kan slutte mig til Lovforslaget i dets Heelhed under dets nuværende Form, men til Slutning maa stemme imod det. Denne Sag har, idet